

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและความคิดเห็นในเรื่องเพศนั้น ได้มีผู้วิจัยไว้บ้างแล้ว ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

งานวิจัยในประเทศไทย

บุปผา สีมานรพร (2518 :28-29) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การเปลี่ยนแปลงค่านิยมของนิสิตมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง" โดยเมื่อวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาค่านิยมทางความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงของนิสิตมหาวิทยาลัย และต้องการเปรียบเทียบค่านิยมทางความสัมพันธ์ระหว่างหญิงและชายของนิสิตที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยในระยะเวลาที่ต่างกัน คือ นิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยน้อยกว่า 1 ปี นิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยระหว่าง 1-2 ปี และนิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมากกว่า 2 ปี ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่านิยมทางความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ยังยึดมั่นอยู่กับวัฒนธรรมไทยแท้ลดความเคร่งครัดลงมา และค่านิยมดังกล่าวมีความแตกต่างกันตามตัวแปรด้านเพศ และ ระยะเวลาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

นิยม ฉิมตระกูล (2518 :80-83) พิเศษ ศรีวรกุล (2518 :70-78) และ สวรรุญ เพชรจอม (2518 :76-77) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนทางประเภทกัน กล่าวคือ นิยม ฉิมตระกูล ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิต พิเศษ ศรีวรกุล ใช้กลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาล และ สวรรุญ เพชรจอม ใช้กลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งผลการวิจัยของบุคคลทั้ง 3 ปรากฏผลสอดคล้องกันดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนแต่ละประเภท ในส่วนกลางมีเจตคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงในโรงเรียนทั้ง 3 ประเภท มีเจตคติต่อการที่จะจัดให้การเรียนการสอนเพศศึกษาต่างกัน โดยนักเรียนชายมีเจตคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนหญิง
3. นักเรียนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือ ผู้ปกครองต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

ปริยา อันตระกูล (2522 : 149-151) ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้และทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัว" โดยมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบข้อเท็จจริงว่านักเรียนที่มีลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคมที่แตกต่างกันจะมีความรู้และทัศนคติด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัวแตกต่างกันมากน้อยประการใด มีปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อความรู้และทัศนคติในเรื่องนี้ ตลอดจนต้องการทราบถึงแนวคิด ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 925 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาปัจจัยทางประชากร โดยใช้ตัวแปรด้านเพศ อายุ และสถานภาพการสมรสของบิดา มารดา พบว่า เพศมีผลต่อการมีความรู้เรื่องเพศศึกษา กล่าวคือ นักเรียนหญิงมีความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่านักเรียนชาย แต่นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีทัศนคติด้านเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุและสถานภาพการสมรสของบิดามารดาไม่มีผลต่อความรู้และทัศนคติด้านเพศศึกษา และการวางแผนครอบครัวของนักเรียน
2. การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ โดยใช้ตัวแปรด้านอาชีพและรายได้ของบิดา มารดา พบว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีอาชีพและรายได้แตกต่างกัน มีความรู้ด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน แต่มีทัศนคติด้านเพศศึกษา และการวางแผนครอบครัวไม่แตกต่างกัน
3. ปัจจัยทางด้านสังคมโดยใช้ตัวแปรด้านแผนกวิชาที่เรียน ศาสนา และที่พักอาศัย พบว่า นักเรียนที่มีแผนกวิชาต่างกันมีความรู้ด้านเพศศึกษาต่างกัน กล่าวคือนักเรียน

ที่เรียนแผนกวิทยุมีความรู้ด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัวดีกว่านักเรียนแผนกศิลป์
แต่นักเรียนทั้งสองแผนกมีทัศนคติต่อเรื่องนี้ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่นับถือศาสนา และ
มีทัศนคติต่างกัน มีความรู้และทัศนคติด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัวไม่แตกต่าง
กัน

สุวรรณี เอ็งตระกูล (2523 :51) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
การเรียนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดชลบุรี"
กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา จำนวน 139 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 64 คน และนักเรียนหญิง 75 คน ผลการ
วิจัยพบว่า นักเรียนโดยส่วนรวมเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า การเรียนเพศศึกษาช่วยให้วัยรุ่น
รู้จักวางตัวและปรับตัวกับเพศตรงข้ามได้ดี สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข
และยังสามารถควบคุมอารมณ์ทางเพศของตนได้ดียิ่งขึ้น ส่วนทางด้านหลักสูตรนักเรียนโดย
ส่วนรวมเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า การเรียนเพศศึกษาทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องกามโรคได้
ดีขึ้น มีความรู้เรื่องความรักและความสัมพันธ์ระหว่างเพศดีขึ้น เห็นความสำคัญของการวางแผน
ครอบครัว และ นักเรียนต้องการรู้เรื่องเพศ นอกเหนือจากเนื้อเรื่องที่มีอยู่ในวิชาสุขศึกษา

จิระ จิงเจริญศิลป์ (2523 :43-44) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ค่านิยมในการคบ
เพื่อนต่างเพศของ เด็กวัยรุ่นในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและ
เปรียบเทียบค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของเด็กวัยรุ่นในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย ตาม
ตัวแปรด้านเพศ ความรู้สึกต่อครอบครัว สถานภาพทางการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยในแหล่ง
เสื่อมโทรมคลองเตยและการปรับตัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นเด็กวัยรุ่นซึ่งมี
อายุระหว่าง 15-19 ปี จำนวน 226 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม
ตามค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศ และแบบสอบถามการปรับตัว ผลการวิจัยพบว่า เด็กวัยรุ่น
ในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตยรู้สึกเสรีในการคบเพื่อนต่างเพศน้อย กล่าวคือ ส่วนใหญ่จะปฏิบัติ
ตนอยู่ในกรอบของประเพณีไทย และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยตาม
ตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้ ที-เทสต์ (t - Test) พบว่า เด็กวัยรุ่นชายรู้สึกเสรีในการปฏิบัติตน
ในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ($t=4.3804$)
เด็กวัยรุ่นที่ไม่ได้ศึกษาอยู่ในสถานศึกษารู้สึกเสรีในการปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศมาก
กว่าเด็กวัยรุ่นที่กำลังอยู่ในสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ($t= 3.2171$) เด็ก

1. นักศึกษาทุกกลุ่มมีเจตคติต่อการตัดสินใจ เกี่ยวกับชีวิตครอบครัวไปในทางบวกและเจตคติต่อการตัดสินใจในแต่ละด้านของชีวิตครอบครัว ที่เป็นไปในทางบวกเช่นเดียวกัน นอกจากนี้จากนักศึกษานับถือศาสนาอิสลามที่ไม่เรียนประถมศึกษาที่นั่นที่มีเจตคติยังไม่แน่นอนต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับระยะเวลาการมีบุตรคนแรก และช่วงเวลาของบุตรคนต่อ ๆ ไป และขนาดของครอบครัว

2. นักศึกษาทุกกลุ่มมีเจตคติต่อการตัดสินใจ เกี่ยวกับชีวิตครอบครัวแตกต่างกัน โดยที่นักศึกษานับถือพุทธศาสนา มีเจตคติไปทางบวกมากกว่านักศึกษานับถือศาสนาอิสลาม นักศึกษาที่เรียนประถมศึกษาที่มีเจตคติไปทางบวกมากกว่านักศึกษาที่ไม่เรียนประถมศึกษา นักศึกษานับถือพุทธศาสนาที่เรียนประถมศึกษาที่มีเจตคติไปในทางบวกมากกว่านักศึกษานับถือศาสนาอิสลามที่เรียนประถมศึกษา นักศึกษานับถือพุทธศาสนาที่ไม่เรียนประถมศึกษาที่มีเจตคติไปในทางบวกมากกว่านักศึกษานับถือศาสนาอิสลามที่ไม่เรียนประถมศึกษา นักศึกษาที่นับถือพระพุทธศาสนาที่เรียนประถมศึกษา มีเจตคติไปในทางบวกมากกว่านักศึกษานับถือพระพุทธศาสนาที่ไม่เรียนประถมศึกษา แต่นักศึกษานับถือศาสนาอิสลามที่เรียนและไม่เรียนประถมศึกษาที่มีเจตคติต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวไปในทางบวกไม่แตกต่างกัน

อนุลักษณ์ นิตริช (2525 :87-89) ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การสมรส และการหย่าร้าง ของนักศึกษาวิตถาลัยครูภาคตะวันตก" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การสมรส และการหย่าร้างของนักศึกษาวิตถาลัยครูภาคตะวันตก โดยพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาแยกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ลักษณะที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน ระดับชั้นและคณะวิชา กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาวิตถาลัยครูภาคตะวันตก ระดับ ป.กศ.สูง ปีที่ 1-2 และ ค.บ. ปีที่ 1-4 จำนวน 691 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การสมรส และการหย่าร้าง แตกต่างกันตามตัวแปรด้านเพศ สถานภาพการสมรส และระดับชั้นที่แตกต่างกัน

2. นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การ

สมรส และการหย่าร้างไม่แตกต่างกันตามตัวแปรด้านอายุ ลักษณะที่อยู่อาศัย และคณะวิชาที่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการพิจารณาจัดลำดับในการ เลือกคู่ครอง พบว่า

3.1 การพิจารณาจัดเรียงลำดับของนักศึกษาเกี่ยวกับการ เลือกคู่ครอง มีความสอดคล้องกันในเรื่องความประพฤติกและนิสัยดี และมีความเข้าใจซึ่งกันและกันตามลำดับตามตัวแปร ด้านเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ลักษณะที่อยู่อาศัย และคณะวิชาที่แตกต่างกัน

3.2 การพิจารณาจัดเรียงลำดับของนักศึกษาเกี่ยวกับการ เลือกคู่ครอง มีความแตกต่างกันในตัวแปรด้านสถานภาพในการสมรส โดยนักศึกษาโสดให้ความสำคัญในเรื่องการมีความรัก ความเข้าใจซึ่งกันและกัน และระดับการศึกษาสูง ส่วนนักศึกษาที่แต่งงานแล้วให้ความสำคัญในเรื่องการมีความรัก ความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีความประพฤติกและนิสัยดี และมีรสนิยม ความสนใจตรงกันตามลำดับ

บุญ เจริญศรี (2525 :67) ได้ศึกษาเรื่อง "ทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชาย หญิง" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 รอบเช้า ปีการศึกษา 2523 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,113 คน จาก 12 วิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2523 มีทัศนคติที่ค่อนข้างดีเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง (ค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติเท่ากับ 106 คะแนน ค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามเท่ากับ 108 คะแนน)

2. นักเรียนอาชีวศึกษาชาย มีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงแตกต่างจากนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "นักเรียนอาชีวศึกษาชาย และนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงแตกต่างกัน"

3. ภายหลังจากที่ได้ควบคุมตัวแปรทางด้านอายุ ประเภทสถานศึกษา การเคย

หรือไม่เคยมีคู่รัก ลักษณะการพักอาศัยขณะเรียน โดยมีอาชีพของบิดา มารดา เป็นตัวแปรรวม แล้วพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาชายและนักเรียนอาชีวศึกษาหญิง ยังคงมีทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงแตกต่างกัน

ระวีวรรณ วุฒิปรีดิษฐ์ (2526 : 115-119) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร มีการศึกษา 2524 และเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรด้าน เพศ สาขาวิชาที่เรียน สถานภาพสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา และกลุ่มผู้เลี้ยงดู ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 658 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศจากเนื้อหา 4 ลักษณะ คือ ชีววิทยา สุขวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา โดยเฉลี่ยระดับปานกลาง
2. นักเรียนมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยเฉลี่ยเป็นบวก โดยกลุ่มตัวอย่างให้แสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศในความรู้สึกที่คงาม เหมาะสม และมีคุณค่า สอดคล้องกับความต้องการและวัฒนธรรมของสังคม
3. นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศโดยเฉลี่ยน้อย
4. ความแตกต่างของความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ ใคดังนี้
 - 4.1 นักเรียนชายและหญิง มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศปานกลางและมีความรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเชิงบวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนประสบการณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศนั้นชายและหญิงมีประสบการณ์เรื่อง เพศระดับปานกลาง และน้อยตามลำดับ และชายและหญิงมีประสบการณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 นักเรียนสายสามัญ ข่างอุตสาหกรรม และพาณิชย์การ มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศระดับปานกลาง และมีเจตคติเชิงบวกทั้งหมด โดยนักเรียนสายสามัญมีความรู้

เจตคติแตกต่างจากกลุ่มช่างอุตสาหกรรม และ กลุ่มพาณิชย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความรู้และเจตคติของกลุ่มช่างอุตสาหกรรม และกลุ่มพาณิชย์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับทางด้านประสบการณ์นักเรียนสายสามัญ และพาณิชย์การมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศน้อย ส่วนนักเรียนช่างอุตสาหกรรมมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศปานกลาง โดยทั้งสามกลุ่มนี้มีประสบการณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 นักเรียนที่บิดา มารดา อยู่รวมกัน แยกกันอยู่ หย่าจากกัน และฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายถึงแก่กรรม มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศปานกลาง มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเชิงบวก และมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศน้อยเหมือนกันทั้ง 4 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มมีความรู้ เจตคติ และประสบการณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

4.4 นักเรียนที่บิดาและมารดา มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศระดับปานกลางทั้งหมดโดยกลุ่มบิดา และ มารดา มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสำหรับทางด้านเจตคติและประสบการณ์นั้น นักเรียนที่บิดามารดา มีระดับการศึกษาต่างกันมีเจตคติเชิงบวก และมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศน้อยทั้งหมด และ เจตคติและประสบการณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5 นักเรียนกลุ่มที่บิดา มารดา เป็นผู้เลี้ยงดู และกลุ่มบิดามารดา กับญาติ เป็นผู้เลี้ยงดู มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศปานกลาง และมีเจตคติเชิงบวก ความรู้และเจตคติของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของแต่ละกลุ่มจะมีเหมือนกัน คือ มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศน้อย แต่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรุณ ปลายะโค (2527 :51-54) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "เจตคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5) จังหวัดขอนแก่น และมหาสารคาม" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติด้านเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดขอนแก่น และมหาสารคาม ในปีการศึกษา 2525 ตามตัวแปรด้านเพศ และภูมิฐานะ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 401 คน เป็นหญิง 189 คน ชาย 212 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นแบบสอบถามวัดเจตคติในเรื่องเพศ มีค่าความเชื่อมั่น .85 และนำข้อมูลที่ไปวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้ ที-เทสต์ (t - test) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เจตคติเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.295$)

2. นักเรียนหญิงมีเจตคติเชิงนิมานในเรื่องเพศมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองมีเจตคติเชิงนิมานในเรื่องเพศมากกว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกเมือง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ฉกาพันธุ์ ชนะภัย (2528 :62-69) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "เปรียบเทียบเจตคติทางเพศของนักเรียนหญิงโรงเรียนสหศึกษา กับนักเรียนหญิงโรงเรียนสตรีในกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนหญิงโรงเรียนสหศึกษา กับนักเรียนหญิงโรงเรียนสตรี ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2527 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 745 คน เป็นนักเรียนหญิงโรงเรียนสหศึกษา 61 คน นักเรียนหญิงโรงเรียนสตรี จำนวน 381 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นแบบสอบถามวัดเจตคติทางเพศ มีค่าความเชื่อมั่น .68 และนำข้อมูลที่ไปวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้ที-เทสต์ (t - test) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีเจตคติทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง 6 คำน และมีเจตคติเชิงบวก 7 คำน

2. นักเรียนหญิงโรงเรียนสหศึกษา กับนักเรียนหญิงโรงเรียนสตรี มีเจตคติทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยในต่างประเทศ

เซฟ ซีกัล (Sev Segal 1963 :708) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "เปรียบเทียบ

เพื่อศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาระหว่างนักศึกษาสาขาประถมศึกษา กับนักศึกษาสาขา
มัธยมศึกษาในระดับปริญญาโท" ของมหาวิทยาลัยในรัฐนิวยอร์ก จำนวน 250 คน โดย
ใช้แบบสอบถามวัดเจตคติตามวิธีของ ลิกเคอร์ต (Likert) จากเนื้อเรื่อง 11 เรื่อง
คือ ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง การสืบพันธุ์ การปฏิบัติตนระหว่างมีประจำเดือน การ
สำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง กามโรค การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจของวัยรุ่น
การเกี้ยวพาราสี การนัดพบ ความรับผิดชอบในครอบครัว การปฏิบัติตนในชีวิตสมรส และ
การสอนเพศศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มได้คะแนนเจตคติสูงในเรื่องความ
รับผิดชอบในครอบครัวและได้เจตคติต่ำในเรื่องความสัมพันธ์ของชายและหญิง การนัดพบ
และการเกี้ยวพาราสี

ออฟเฟอร์ (Daniel Offer 1971 :40-48) ได้ทำการศึกษาเรื่อง
"พฤติกรรมเกี่ยวกับเพศของกลุ่มวัยรุ่น" โดยทำการศึกษาคัดตามเป็นระยะยาว กลุ่มตัวอย่าง
เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ไฮสกูล) ปีที่ 1 จนกระทั่งสำเร็จชั้นมัธยมศึกษา
และเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า ในเรื่องการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ
(dating) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 เปอร์เซ็นต์ของนักเรียนไม่เคยมีนัดเลยจนสำเร็จ
ปีที่ 1 แต่การมีนัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เป็น 77 เปอร์เซ็นต์ เมื่อศึกษาชั้นปีที่ 3
สำหรับเรื่องการร่วมประเวณีก่อนแต่งงานนั้น กลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 เปอร์เซ็นต์เห็นว่า
เป็นสิ่งที่กระทำได้ แต่ควรจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเสียก่อน เพราะถ้าตั้งครรภ์จะ
เป็นอุปสรรคต่อการเรียนได้ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 เปอร์เซ็นต์เคยร่วมประเวณีเมื่อ
ศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 3 และเพิ่มขึ้นเป็น 30 เปอร์เซ็นต์เมื่อศึกษาอยู่ใน
มหาวิทยาลัยปีที่ 1 และ 50 เปอร์เซ็นต์เมื่ออยู่มหาวิทยาลัยปีที่ 3

✓ วู้ดกี (Jame Divita Woody 1973 :1693-B) ได้ทำการวิจัยเรื่อง
"เจตคติของเด็กที่มีต่อเพศศึกษา" ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. อวัยวะสืบพันธุ์และหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ไม่ใช่เรื่องที่น่ารังเกียจที่จะ
กล่าวถึง
2. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง เป็นการแสดงออกตามปกติ
3. เพศศึกษาเป็นกระบวนการต่อเนื่องอย่างหนึ่ง ดังนั้นก่อนที่เด็กจะถึงวัยรุ่น

ควรต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องและสมบูรณ์เกี่ยวกับอวัยวะเพศ การสัมพันธ์ และพฤติกรรมทาง ๗ ของการคุมกำเนิด ความรู้เรื่องกามโรค และองค์ประกอบทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ

4. ควรนำประโยชน์และโทษของพฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานมาพิจารณา โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ศีลธรรม จรรยา สิ่งแวดล้อม และค่านิยมของแต่ละบุคคล
5. วัยรุ่นควรจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด
6. การเปิดเผยและการบอกเล่าที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างยิ่งในการเสริมสร้าง และเรียนรู้ถึงบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในฐานะที่มีความรับผิดชอบต่อกัน

ค.ศ. 1976 แมคแนบ (McNab 1975 :537-539) ได้ศึกษาเรื่อง "บทบาทของพ่อแม่กับพัฒนาการทางทัศนคติเกี่ยวกับเพศในเด็ก" กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยเซาท์เทิร์น อิลลินอยส์ (Southern Illinois) จำนวน 177 คน เป็นชาย 91 คน หญิง 86 คน และพ่อแม่ของนิสิตเหล่านี้ด้วย กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตต้องกรอกแบบสอบถามสองตอน ตอนแรกเกี่ยวกับข้อมูลของตนเองและของพ่อแม่ แบบสอบถามตอนนี้พยายามที่จะแบ่งนิสิตพฤติกรรมทางเพศเป็นพวกเสรี (Liberal) และพวกอนุรักษนิยม (Conservative) ตอนที่ 2 เกี่ยวกับเจตคติเรื่องเพศในเรื่องการทำแท้ง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้าม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพ่อแม่ทำแบบสอบถาม เฉพาะตอนที่สองเท่านั้น แล้วเอาคะแนนทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกัน พบว่าเจตคติในเรื่องเพศของพ่อแม่สัมพันธ์กับเจตคติในเรื่องเพศของลูก

ค.ศ. 1974 เร (Rae 1974 :7584-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "เพศศึกษาของวัยรุ่น" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นซึ่งเป็นชนชั้นกลางในบริเวณรอบ ๆ กรุงวอชิงตัน ดี ซี ทั้งแต่อายุ 11-19 ปี จำนวน 135 คน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจผลในการจัดสอนเพศศึกษาเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อเรื่องเพศ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการศึกษาวิชาเพศศึกษาแล้วมีเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศมีใจกว้างโดยเขามีความเชื่อดังนี้

1. เรื่องเพศ เป็นเรื่องของแต่ละบุคคลจะตัดสินใจเองมากกว่าที่จะเป็นเรื่อง

ปฏิบัติตามกฎหรือข้อบังคับของชุมชน

2. วิทยาลัยที่ได้รับการศึกษาเพศศึกษามาแล้ว มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศอย่างถูกต้อง เรียบร้อยมากจน
3. เนื้อหาวิชาเพศศึกษามีได้เป็นเครื่องชักจูงให้มีการประพฤติผิดทางเพศ
4. วิทยาลัยส่วนใหญ่มีความเชื่อว่า เพศศึกษาควรจะให้ความรู้ เรื่องการคุมกำเนิดอย่างชัดเจน
5. วิทยาลัยที่ได้รับการศึกษาเพศศึกษาแล้ว ยังคงมีความกลัวเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ กามโรคและการมีความสัมพันธ์ทางเพศ

สรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศในด้านทัศนคติ และความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศนั้น งานวิจัยส่วนใหญ่จะแยกศึกษาเป็นส่วน ๆ เช่น ศึกษาค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศ ทัศนคติในการเลือกคู่ครอง การสมรส การหย่าร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษา เป็นต้น ซึ่งผลของการศึกษาพบว่า วิทยาลัยส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีในเรื่องดังกล่าว และยังมีค่านิยมในชนบทธรรมนิยมประเพณีไทย แต่มีแนวโน้มที่ลดความเคร่งครัดลงมา โดยทัศนคติและความคิดเห็นในเรื่องเพศนั้น แตกต่างกันไปตาม เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพในการสมรส สภาพภาพการฉ้อปรับตัว การนับถือศาสนา และความรู้สึกต่อครอบครัว แต่ไม่แตกต่างกันตามตัวแปรด้านอายุ ลักษณะที่อยู่อาศัย สาขาวิชาที่ศึกษา สภาพการฉ้อบรมเลี้ยงดู รายได้ของบิดามารดา และระยะเวลาที่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม เกี่ยวกับค่านิยมการเรียนการสอนเพศศึกษานั้น นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาเพศศึกษา โดยเชื่อว่า การเรียนเพศศึกษาช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการวางตัวและปรับตัวกับเพศตรงข้ามได้ดี สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข นอกจากนั้นยังมีความเห็นว่าการเปิดเผย และการบอกเล่าที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นสิ่งที่มีคุณค่าในการเสริมสร้างและชำระไว้ซึ่งความสัมพันธ์ อันเป็นการเรียนรู้ถึงกันในฐานะบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อกัน